

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 14. januar 2008.

Til medlemmerne af
Folketingets Skatteudvalg,
Christiansborg Slot,
DK – 1240 København K.

**Ang: Forslag L 13 til lov om bemyndigelse til opsigelse af
dobbelbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien**

I min henvendelse til medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg af 4. januar 2008 skrev jeg blandt andet følgende:

**”Nogle skattemæssige konsekvenser af en opsigelse af
dobbelbeskatningsoverenskomsten med Frankrig for specielle grupper**

Det fremgår tydeligt af Skatteministerens besvarelser, at man ved forberedelse af lovforslaget har haft en ganske bestemt mennesketype i tankerne, som man har indrettet lovforslaget efter.

Det er pensionisten med den velspækkede tegnebog, som efter at have opnået pensionsalderen flytter ned til den franske (eller den spanske) solkyst og installerer sig i en stor og dyr villa og lever i sus og dus af billig rødvin og gåseleverpostej og går fra garden party til garden party uden at betale skat af nogen betydning. (Da lovforslaget blev fremsat mente man jo endnu i Skatteministeriet, at beskatningen i Frankrig af pensioner er lang lavere end i Danmark, og at udbetalinger af ratepensioner er skattefri). Og Skatteministerens svar er klar, når han bliver spurgt: ”Personer, som ikke er flyttet til Frankrig eller begyndt at modtage pension, vil kunne tage de ændrede skatteforhold i betragtning”. (Citatet er taget fra ministerens svar til mig selv). Med andre ord: De pågældende vil kunne blive hjemme i Danmark og lade være med at flytte til Frankrig. Dette er for så vidt rigtigt.

Men en sådan person er langtfra prototypen på danskere, som har bopæl i Frankrig.

Desuden er der persongrupper, som ikke er begyndt at modtage pension endnu, og som ikke har mulighed for at vælge at lade være med at flytte til Frankrig.

Eksempel 1). Hvad med den dansker, som i sine unge år har arbejdet i Danmark, og som efter et antal år med karriere i Danmark flytter til Frankrig for at fortsætte karrieren der. Han får ansættelse i en fransk virksomhed, han bliver fransk gift, hans hustru har også ansættelse i en fransk

virksomhed, og hans børn kommer i fransk skole. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og han bliver derved dobbeltbeskattet af den pension, han optjente, medens han endnu boede i Danmark. Han kommer altså til at betale en marginalskat på op til 119% af den pension, som han optjente, medens han endnu boede i Danmark. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Han kan ikke lade være med at flytte til Frankrig, for han bor der allerede sammen med sin franske familie, og han har boet der i en årrække. Skal han lade være med at lade sig pensionere?

Eksempel 2). Hvad med den franskmand, som på et tidspunkt har boet i Danmark og været ansat i en dansk virksomhed. Medens han var ansat der, optjente han en dansk pension i et dansk pensionsforsikringselskab. Efter at have arbejdet en årrække i Danmark flytter han med sin familie tilbage til sit fædreland Frankrig, hvor han fortsætter sin karriere. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og også han bliver dobbeltbeskattet af den pension, han optjente, medens han var bosat i Danmark, således at også han kommer til at betale op til 119% af sin pension i marginalskat. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Heller ikke han kan lade være med at flytte til Frankrig, for også han bor der allerede med sin familie, og det er i øvrigt hans hjemland. Skal han lade være med at lade sig pensionere? Eller skal han tvinges til at forlade sit fædreland og sin familie for at flytte til et andet land, hvor han ikke udsættes for dobbeltbeskatning?

Eksempel 3). Hvad med den franskmand, som bor i Frankrig med sin familie og har ansættelse som lokal repræsentant i Frankrig for en dansk virksomhed. Da han har dansk ansættelse, optjener han også dansk pension. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og han bliver følgelig dobbeltbeskattet af den pension, som han har optjent under sin ansættelse i Frankrig for den danske virksomhed. Hvordan skal han tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Skal han lade være med at lade sig pensionere? Eller skal også han tvinges til at forlade sin familie og flytte fra Frankrig, hvor han sandsynligvis har boet hele sit liv, til et andet land, hvor han ikke udsættes for dobbeltbeskatning? Er det det Skatteministerens vil?

Eksempel 4). Hvad med den dansker, som lider af luftvejssygdomme og dårligt kan tåle det fugtige og kølige danske klima og derfor af sin læge tilrådes af hensyn til sin sygdom at flytte til Sydfrankrig eller måske snarere Sydspanien, hvor vinteren er mildere og luften mere tør. Også denne person vil blive dobbeltbeskattet af sine pensioner eller af sine sociale pensioner. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Skal vedkommende lade være med at flytte til sydligere himmelstrøg for at søge kurering eller lindring for sine sygdomme, således som hans læge har anbefalet ham eller hende at gøre?

Det kan muligvis indvendes, at der ikke er mange af den type mennesker, som jeg har beskrevet ovenfor, men de findes, og de er dybest set voldsomt afhængige af, at der findes en velfungerende dobbeltbeskatningsaftale, som beskytter dem mod dobbeltbeskatning, og som vil blive beskattet med en marginalskat på op til 119% i en situation, hvor Danmark opsiger dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Ingen af disse personer kan karakteriseres som skatteflygtninge, for de har antagelig slet ikke haft skattemæssige betragtninger med i deres overvejelser i forbindelse med deres beslutning om at flytte til Frankrig, men deres beslutning har været domineret af helt andre overvejelser. Og de har reelt ingen mulighed for at undgå dobbeltbeskatning.

Når Skatteministerens derfor har udtalt, at disse persongrupper, som endnu ikke er begyndt at modtage pension, har mulighed for at tage de ændrede skatteforhold i betragtning, skal jeg hermed anmode Skatteministerens om at være noget mere konkret i sine oplysninger om, hvad disse persongrupper konkret skal gøre for at indrette sig på de ændrede skatteforhold og undgå dobbeltbeskatning.

Såfremt Skatteministeren ikke er i stand til at komme med et meningsfuldt svar på dette spørgsmål, synes jeg, Skatteministeren alvorligt skulle overveje at lade disse persongrupper komme ind under de overgangsregler, som findes i lovforslagets § 3 stk. 1. Dette kan enklest gøres ved at fjerne tidsgrænsen den 31. januar 2008 for modtagelse af efterløn eller pension. Denne ændring tilgodeser ikke personen med luftvejssygdomme, men jeg tilltror Skatteministeren, at han også vil være i stand til at formulere end undtagelsesregel, der omfatter denne person.”

Jeg må konstatere, at Skatteministeren ikke har været i stand til at komme med et meningsfyldt svar på, hvorledes disse persongrupper skal indrette sig på de ændrede skatteforhold og undgå dobbeltbeskatning. Ministeren har endda ikke gjort noget forsøg derpå.

Det eneste svar Skatteministeren har kunnet give på det stillede spørgsmål er det overraskende, at der i min henvendelse i øvrigt intet nyt er af betydning for lovforslaget.

Jeg må tilstå, at jeg faktisk havde forventet mig, at Skatteministeren havde indset det meningsløse i påstanden om, at disse grupper blot kunne indrette sig på de ændrede skatteforhold og derfor havde overvejet at komme med et ændringsforslag til loven. Men dette er i hvert fald ikke endnu sket.

Jeg skal derfor appellere til hvert enkelt af Skatteudvalgets medlemmer om at overveje situationen for disse mennesker endnu en gang.

Opsiges dobbeltbeskatningsaftalen mellem Frankrig og Danmark, vil de pågældende blive fuldt ud beskattet både i Frankrig og i Danmark. De vil altså blive beskattet med den franske marginalskat på op til 59% og med den danske marginalskat med op til 60% af deres pensionsindkomst, eller med i alt op til 119% af pensionsudbetalingerne til dem.

Der er ikke tale om personer, der er flyttet til Frankrig som pensionister. Der er tale om personer, der er flyttet til Frankrig i deres arbejdsdygtige alder for at søge arbejde og eventuelt stifte familie, eller om personer, som bor og har boet i Frankrig, men for dem alle gælder det, at de på et tidspunkt i deres liv har haft eller muligvis stadig har arbejde i Danmark eller for en dansk virksomhed, hvortil der er knyttet en dansk pensionsordning.

Dengang de fik denne ansættelse i Danmark eller for en dansk virksomhed, kunne de ikke have nogen anelse om, at den danske regering ville skride til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig med den virkning, at de udover den franske beskatning af deres pensionsindtægter samtidig også ville blive udsat for en dansk beskatning af den samme pensionsindtægt og således ville blive udsat for et indgreb, der samlet set vil være alvorligere end en total konfiskation af deres pensionsindtægt.

De er fanget i en fælde. De bor i Frankrig, og de har ingen mulighed for at undgå at blive dobbeltbeskattet af deres pensionsindtægter. Hele deres pension og mere til bliver taget fra dem i skatter. Skal de undgå dette, er deres eneste mulighed som pensionister at bryde op fra deres hjemland og flytte til Schweiz eller Belgien eller et andet land, som Danmark ikke endnu har opsagt dobbeltbeskatningsaftalen med.

Kan dette virkelig være meningen?

De er i den forstand i nøjagtig den samme situation som de danske pensionister, som inden loven blev fremsat boede i Frankrig og oppebar pension. Disse pensionister kunne Skatteministeren også have tvunget til at rejse tilbage til Danmark for at undgå dobbeltbeskatning, hvis han ikke havde foreslået en overgangsordning for disse pensionister. Men det har han dog gjort.

Hvorfor så ikke indføre nøjagtig den samme overgangsordning for de personer, som bor i Frankrig men endnu ikke har opnået den alder, der berettiger dem til pension? Således at man ikke tvangsforviser dem fra deres hjemland?

Jeg skal på denne baggrund appellere til hvert enkelt af Skatteudvalgets medlemmer om at vise menneskelighed og arbejde for at finde en løsning, som tilgodeser disse mennesker, som uden egen skyld kommer i en helt umulig skattemæssig situation, hvis dobbeltbeskatningsoverenskomsten opsiges.

Det har vist sig, at det har været muligt at skabe lydhørhed for andre grupper, som ville komme i klemme ved en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Ægtefæller til pensionister, personer, der ikke endnu havde formelt skødet på deres ejendom i Frankrig, tjenestemænd, der går på pension o. s. v.

Hvorfor så ikke komme den gruppe, som bor og sandsynligvis arbejder i Frankrig, men som ikke endnu har opnået pensionsalderen, til hjælp?

Med venlig hilsen

Klaus Vilner